17. mai-nummer

Løssalg 15 øre.

NASJONAL SAMLING

ORGAN FOR NORGES ARBEIDENDE FOLK

Nr. 9. Årg. 1. 17. mai 1934. | Politisk redaktør: Vidkun Quisling | Utkommer i Oslo hver torsdag

TIL NORGES UNGDOM på 17. mai-dagen!

120 år er gått siden grunnloven blev lagt hin vårdag der oppe på Eidsvoll. Da en århundreder gammel *drøm* blev til *virkelighet*. Hvor mange slektledd, hvor mange generasjoner hadde ikke drømt om denne dagen, ja, sett frem til den, som det eneste som gav deres liv og gjerning nogen mening.

Og så en maidagsmorgen, med ungt duftende løv, var *Norges grunnlov* ferdig. Norge var igjen et selvstendig rike.

Drømmen — de svundne slekters eneste *drøm* og *håp* var skjedd fyldest.

Ennu en gang så det ut til at nordmennene skulde bli herrer i sitt eget gamle fedreland.

Og med bevende hjerter og tårefylte øine blev løftet gitt: *«Enig og tro til Dovre faller»*.

Når 17. mai oprinner påny, da vil jeg, så varmt jeg formår, be dere unge — uten andre hensyn — *stanse op* og minnes og lytte — og dere vil i sinnet fornemme susen av historiens mektige vingeslag — fedrelandets dyrebare historie taler til dere — som *kun den* kan tale — og minner om fedrene, som i motgangstider *ofret alt* i sann kjærlighet til sitt gamle land.

Dere vil bli fylt av en herlig følelse — varm og herlig — *den* vil varme sinn og hjerter — og smelte bort alt det onde.

Til dere som har latt dere blende av *fremmede* ideer som *savner selve livets rett*, fordi de vil ha dere til å være forrædere mot fedrelandet — til dere vil jeg si — *stans op!* Lytt til *fedrelandssangens ord og toner!!*

Norsk ungdom! La oss på denne dag, for all tid, slå en ubrytelig ring om fedrelandet — om *Norge*.

Arne Pauss Pausett.

Enig og tro.

La oss idag under alvorets tyngde tenke på Eidsvollsmennenes broderring — og dens ord: «Enig og tro til Dovre faller». Skulde ikke det vekke oss til eftertanke om plikt og ansvar overfor dette herlige land som vi har fått i arv? — Ja, — var vi bare enige og tro — hver på vår plass rundt om i dette vidstrakte land, da vilde her komme til å se anderledes ut! Da vilde her bli lys og varme blandt vårt folk. 120 år er det siden disse ord blev uttalt, men de gjelder like fullt idag.

Men budet fra Eidsvoll er blitt trampet ned. Egoisme og partiinteresser er satt i høisetet. Og hatets og hevnens evangelium blir forkynt. Og det norske folk sover på sine laurbær fra svundne tider. Imens spiller politikerne hasard om landets og folkets dyre fremtid.

Derfor, ung og gammel: stans op og lytt idag! Lytt til ropet fra Eidsvoll og lytt til vår bevegelse og dens rop ut over landet idag! Nasjonal Samling roper idag sitt «enig og tro» utover landet.

Skjønt og storslagent er landet som vi fikk i arv. Men arven forplikter! Er vi oss vårt ansvar bevisst? Hvis ikke, la oss komme til klarhet over det nu.

La derfor dagen idag minne og mane oss til dåd og handling!

Til felles løft og felles glede!

Ungdom! Du som ikke er stivnet i fordomm og partipolitikk: *Slutt dig til vår bevegelse og knytt atter broderringen om vårt land.*

Lars Bryeide.

Også vi når det blir krevet —

Stortinget har påny opført den årlige tilbakevendende komedie som heter: *Behandling av forsvarsbudgettet.* I denne komedie spiller de marxistiske aktører de ledende roller, år efter år lykkes det dem å svekke og skade vårt forsvar under skin av fredsælhet. De folk som innad har ophøiet kampen til en politisk trossetning hykler utad fredsælhet.

Mot denne marxistenes offensiv har de borgerlige politikere nesten intet å fare med. De er ikke forsvarsvennlige av instinkt, de har glemt at hær og flåte er de statsorganer omkring hvilke enhver stat er bygget op og at den stat forfaller som ikke har kraft til å holde dem iorden. Det skjer selvom ikke ytre fiender gir en slik stat dødsstøtet. Et folk som bare lever for sin egen øieblikkelige materielle interesse, som intet vil ofre for sine langsiktige mål, som har glemt sin historiske misjon, er som et tre, hvor margen er angrepet av råte. Det faller selv om ingen storm bryter det ned.

Dagens politikk er fremtidens historie. Men det har våre materialistisk innstilte borgerlige politikere forlengst glemt. Derfor kan slike feige slagord som det at det ikke nytter å forsvare sig, vinne fotfeste. For det henger jo så godt sammen med den rent materialistiske innstilling, som kun ønsker den fredelige nydelse

Ny brosjyre om Quisling

Spre den over hele Norge.

Ved siden av Stinessens utmerkede brosjyre om vår fører, har vi i disse dager fått en ny brosjyre som på en fremragende måte utfyller det foreliggende verket. Det er dr. Gulbrand Lunde, som gjennem en klar, lettlest og saklig biografisk skildring av Quisling får klarlagt hvorfor det nettop måtte bli Quisling som i vår nasjons avgjørende time kom til å tre frem og skape den bevegelse som skal redde vårt land. Der finnes ingen norsk politiker idag som har stått overfor livets hårdeste kjennsgjerninger og overfor vår tids mest brennende problemer på samme måten som Quisling. Det som for de andre var teori og snakk, blev for ham menneskelig virkelighet.

Sett mot bakgrunn av de oplysninger som dr. Lundes skildring gir, blir den smussige kampagne mot Quisling utrolig. Bare når det gjelder historiens største etiske personligheter, finner man, ofte i ennu høiere grad, samme skrikende motsetning mellem det mannen virkelig er, og det fiendene vil ha ham til å være. I forbindelse med det såkalte «pepperoverfall» uttaler Lunde:

«Jeg var selv tilstede da Quisling efter et valgmøte blev overfalt i Kristiansand den 27. september 1933. Dette overfall var utvilsomt organisert og skjedde midt på gaten like for øinene på byens «modige» borgere, som ikke løftet en finger mot den fremstormende pøbel. Hadde vi ikke hatt disse borgerlige øienvidner hadde der vel vært noe mystisk dengangen også!»

Lunde rammer her spikeren på hodet. Enhver uopklaret kriminalaffære har til alle tider gitt fantasien fritt løp, og hvis en eller annen lanserte den fantastiske formodning at det for eksempel var politiet selv som hadde drept Rustad, siden det ikke kan finne Rustad-morderen, vilde der nok finnes skjørhodede individer som bet på det også.

Lundes brosjyre koster bare ti øre. Sørg for at den blir spredt over hele Norges land. Den er så godt skrevet og så interessant at både venner og motstandere ikke vil legge den fra sig før de har lest den ut.

E. M.

---

av øieblikket, dette å bedømme også landets selvhevdelse ut fra et materialistisk nyttehensyn og å undlate selvhevdelsen hvis det ikke lønner sig».

Gjennemsnittsalderen i vårt nuværende Storting er over 53 år. Meget få av dem som sitter der vil i prøvens stund kunne regnes til dem som må ta følgerne av den «forsvarspolitikk» som har vært ført. Det må derimot den ungdom som uøvet og ubevebnet skal møte landets krigsvante og til tennene rustede fiender. Derfor er våre nuværende politikeres spill om forsvaret lettsindig omgang ikke bare med landets historie men også med den ungdoms liv og helse, som hvis det skulde komme til prøven ennu har sine maskuline og nasjonale instinkter iorden. Derfor må denne ungdom lære å se, at disse politikere er ikke bare landets, men også ungdommens fiender.

Landet vårt.

Her havet har larmet i tusener år,
mens graner for muld kun og himmel har svaiet!
Og utem't har fossene brølt i de år,
før men'sker i angst sin gud her har praiet. —

Så kom de!
En senet mann med værbitt kvinn'
i dyreskinn
og stod her i undren med spilte bryn
og så over sletten,
mens savn blev til sanger med selsomme syn,
til skogene drog sine skygger om pletten!
Så krøp de ihop i ly av en knatt, —
og mulden blev *hjem* — om blott for en natt.
Og eventyret — som lå og brandt
i øde stunder —
nu skinner stålsatt fra hver en kant
ei mer som *under!*

Hver foss har tak for tusen mann
i fjell, i skoger og fabrikkers indre
og tender lys i hjem, langs vei, i fyr ved strand,
gjør sollyssavnet mindre!

Et drivende vær
med frø mot form drev innover her, —
som stenk fra en usett foss
det hyllet sitt regnbue-skjær
om landet og oss!
Og tankens menn brøt nye baner
tross knappe kår!
Og kunsten foldet ut de nye faner
i rike år!
Og ensomt i polnatten smeller et flag
av *nordmenn* satt ned der en dag! —

Ja, dette langstrakte
fjellstengte,
skoglagte,
dalsenkte,
fjordskårne land
med vidder, som hviler i lyngrød brand, —
med sletter, som smiler,
med elver, som frem gjennem kløftene iler,
det land, som disse søkende fant,
og som bandt
dem her — tross mørket og kulden
og gav dem et hjem og en plass under mulden, —
for *dette* (fra dalbunn til breenes takkel)
du holde — o mester — mot mørket din fakkel!

Sigurd Næss.

NASJONAL SAMLING
Organ for Norges arbeidende folk.
Utgiver:
N. S. Presse og Publikasjon A/S.
Politisk redaktør:
VIDKUN QUISLING.
Redaksjonssekretær:
N. H. RØNNING.
Prinsensgt. 7 — Telefon 11 730.

Ekspedisjon og annonsekontor:
Prinsensgt. 7 — Telefon 11 730.
Forretningsfører:
K. MONN.

Annonsepriser:
Almindelig plass ... 20 øre pr. m/m.
Mot tekst .... 30 » » »
Reservert pl. tillegg 5 » » »
1. side .... 40 » » »

Abonnement:
Kr. 7.- pr. helår, kr. 3.50 pr. halvår, kr. 2.- pr. kvartal, på alle landets postkontorer.

Pressesjef i Nasjonal Samling:
DR. EYVIND MEHLE.

Provokasjon.

Av alle ord i marxismens leksikon er provokasjon det ord som ekler mig mest.

Vi oplever i disse dagene «Arbeiderbladet»s omtale av 4 kommunister som er henrettet i Hamburg, fordi de hadde planlagt og deltatt i å skyte 78 barn (18 døde og 60 sårede).

Barna gikk med flagg og faner glade og fornøiede fra Altona til Hamburg.

Toget var en provokasjon!

Derfor var kommunistene naturligvis uskyldige.

Hvor lenge varer det før våre jublende 17-maibarn blir en provokasjon?

Vi har oplevet at unge N S-gutter er slått ned mens politiet har stått og sett på det. Er det efter ordre fra politimester Welhaven og hans spesielle venn ekspedisjonschef Platou?

Skjer der før eller senere en ulykke, så har disse to herrer skylden på grunn av sin slapphet og undfallenhet.

Vi trenger mannfolk i slike viktige stillinger.

Harry Høst.

Statsminister Stauning sier:

Den gjerning som øves for å føre utviklingen bort fra den vei som hittil er fulgt, den gjerning som øves for å forstyrre og nedbryte det ærlige arbeide og den gjerning som øves for å dra arbeiderklassen inn i uærligheten, hvis mål er å lamme landets eksport og øvrige arbeide, — den gjerning er slett overfor hele samfundet, men først og fremst overfor arbeiderne selv.

Psykoanalysen og N S

Psykoanalytikerne erklærer også kristendommen krig.

Som åndelig bevegelse må N S bekjempe psykoanalysens uholdbare materialisme.

Nasjonaldagen

Likesom de enkelte mennesker har sin dag, sin fødselsdag eller navnedag, som feires, så har også folkesamfundene, folkepersonligheten, nasjonene, sin nasjonaldag.

Vi er i denne tid overalt vidne til en eiendommelig foryngelse og nyskapning av den nasjonale ånd, ikke bare i de europeiske folkesamfund, men over hele jordkloden. I den skjebnesvangre brytningstid som verden er oppe i, søker statene ganske naturlig redning og gjenfødelse ved å hente nytt liv fra det nasjonale grunnlag som de er bygget på. Klassekamp og partistrid splitter nasjonen samtidig som konkurransestriden nasjonene sig imellem klemmer utenfra. De ødeleggende krefter som således holder på å bryte folkesamfundene ned, kan bare overvinnes ved at folkene utvikler sin egen nasjonalitet, idet nasjonalitetstanken gis øket kraft ved å forenes med de sosiale ideer, med solidaritetstanken, som er selve tidstanken. De sosiale tanker, solidariteten, må søkes virkeliggjort innen folkesamfundets ramme. Fedrelandsfølelsen må få nye former og nytt innhold.

Således ser vi nasjonene mer enn noensinne føre saken frem som virkelige folkepersonligheter. Nasjonen inntar som en organisk enhet, som et høiere kollektivt levende vesen med levnet og mål langt utover de enkelte personer og grupper. Og vårt mål blir dette å skape her i Norge en slik nasjonal enhet, uten klassemotsetninger og partier, et solidarisk norsk folkesamfund bygget op organisk på yrkeslivets grunn, med et sterkt og stødig styre, og med frihet og mulighet til å gjøre sin rette innsats i folkenes verdensfellesskap.

En sådan stor nasjonal bevissthet om nasjonenes moralske verdi og betydning er det som bærer vår politikk. Og uten en sådan bevissthet er en sand politikk ikke mulig.

I.

I Stavanger Aftenblad spør hr. Julius Fein om jeg vil ta ansvaret for en uttalelse jeg skal ha kommet med i mit N S-foredrag i Stavanger om at professor Freud er jødisk svindler. Nei, det vil jeg ikke. Freud selv er ingen svindler, og når jeg sa at «psykoanalysen er blitt grunnlaget for jødiske svindlere», sikter jeg til de tusener som i Tyskland og i andre land laget sig en forretning med «psykoanalytisk helbredelse». Freud selv var visstnok i god tro. Han overførte de sykdomsfenomener han hadde lært å kjenne under sin hospitalstjeneste på den samlede menneskehet og skapte et system som i noen år blev en mote, som hundrevis av andre slike systemer i tidens løp, men som nu igjen forsvinner. Om dette har nylig en av våre kjente yngre medisinske professorer efter min mening sagt et avgjørende ord i «Tidsskrift for den norske Lægeforening». Hr. Fein spør om mine kvalifikasjoner til å uttale mig om psykoanalysen. Jeg har ingen andre kvalifikasjoner enn å ha lest etpar tusen sider Freud, noe som både min private boksamling og også utlånskort fra Universitetsbiblioteket vil vidne om, men da Freud selv meget smart erklærer at man ikke kan ha virkelig innsikt i psykoanalysen uten å ha vært psykoanalysert selv, og altså ha skapt nye inntektskilder for de herrer som ernærer sig av psykoanalysen er jeg altså avskåret fra å ha den dypeste innsikt. Derimot har jeg hatt anledning til å bedømme enkelte praktiske resultater av psykoanalysen, og jeg finner at dette bekrefter min opfatning av at læren, bortsett muligens fra enkelte sider ved drømme-læren simpelthen er keiserens nye og særdeles flotte klær. At det undertiden kan virke gunstig at folk får snakke ut om det som tynger dem, i form av åpent skriftemål, var kjent før psykoanalysen.

Som medlem av Nasjonal Samling, som er en åndelig bevegelse, med skarp front mot materialismen, og med gode kampfeller innenfor moderne naturvidenskap, faller det helt naturlig for mig å advare mot psykoanalysen, som er dypt materialistisk og mekanisk i hele sin innstilling. Freud sier ganske visst i samleverket «Psykoanalysen i praksis», oversatt av Kristian Schjelderup, at «det forringer ikke verdien av et kulturelt resultat om man påviser dets oprinnelse i elementære animalske driftskilder» (side 157). Det vilde være riktig nok hvis systemet hadde øie for det som igjen ligger bak de «elementære animalske driftskilder» og ikke blev sittende fast i dem som i en sump.

At mennesker med et religiøst betonet livssyn overhodet kan tenke sig å ha noe med psykoanalysen å gjøre, virker helt parodisk. På psykoanalytikerkongressen i Kjøbenhavn i forrige måned blev der gjort skarp front mot kristendommen, og den ledende svenske psykoanalytiker, dr. Poul Bjerre uttalte blandt annet:

«Der er magiske innslag i selv den mest moderne religion, men psykoanalysen er vokset op på et videnskapelig grunnlag. Moral kan bidra til helbredelse, det er sant, men glem ikke at rester av gammel og nu meningsløs moral mer enn noe an-

(Forts. side 8.)

Var Kinck nasjonalsocialist.

«Rasefølelse alene redder intet folk. Men den er dog den viktigste indre betingelse for å bestå. Likesom for den enkelte hans selvfølelse.»

Det er vår egen urnorske dikter Hans Kinck som uttaler sig slik («Italienere, side 10). Kinck, det forgudede forbillede i visse intellektuelle, halvt marxistisk instillede kretse, for hvem rasefølelse er en national sosialistisk vederstyggelighet.

La dere ikke provosere!

Det er marxistenes mening å få laget tumulter idag, den syttende mai. Hensikten er å skape vår nasjonaldag om til en kampdag. I formen er det mot vår bevegelse de planlagte demonstrasjoner er rettet, men i virkeligheten gjelder de hele det nuværende samfund. Kampfeller i N S! Møt utfordringen med ro og fasthet. La dere ikke provosere! Vi ønsker ikke vår nasjonaldag trukket inn i kampen, og vi krever at samfundet denne dag tar sin opgave som ordensopretholder alvorlig.

La oss også minnes det, når vi iår igjen roper hurra for 17. mai, og ønsker vårt tusenårige og dog unge folk at det ennu må opleve mange lykkelige sådanne dager.

V. Q.

N S flagg og vimpel.

Olavsflagget skal ha følgende mål: Fylkesflagg 2 m. × 3,20 m. Stang 4,5 m. Pris kr. 36,50. Kretsflagg 1,50 m. × 2,40. Stang 3,5 m. Pris kr. 23,— Lagsflagg 1×1,60 m. Stang 3,0 m. Pris kr. 9,50.

Da farvene er meget vanskelig å treffe, er det best å bestille flaggene i de godkjendte farver hos Oslo Flaggfabrikk, Kjeld Stubsgt. 1.

Spyd kan bestilles samme sted. Pris kr. 4,50. Stenger lønner det sig å få på hvert enkelt sted, da frakten blir uforholdsmessig dyr. N S bil- og sykkelvimpel kan bestilles samme sted. Pris 2,75.

Fra redaksjonen.

Vi behøver vel ikke si til våre mange utmerkede medarbeidere rundt om i landet, at vi setter den allerstørste pris på deres bidrag. — Men vi gjentar her påny: skriv kort og skriv under navn De anonyme innlegg har ikke den kraft som det der bæres oppe av navngitt mann. Og i vår leir har vi intet å skjule oss for. Vår sak tåler dagens fulle lys. Vi skal heller ikke reddes for å vedkjenne oss våre meninger.

Anvendes Nansenfondet til politiske formål?

Der bevilges penger til fordrevne utenlandske videnskapsmenn til fortrengsel for berettigede norske krav.

Tidens Tegn meddeler at der av Nansenfondet er avsatt «5000 kroner til utenlandske videnskapsmenn som er fordrevet fra sitt arbeide på grunn av politiske forhold».

Er det en ny praksis som her skal innføres, at våre videnskapelige fonds skal utdeles til utlendinger? I betraktning av den beskjedne størrelse våre videnskapelige fonds har, er det høist eiendommelig at bidrag utdeles til utlendinger til fortrengsel for våre norske videnskapsmenns berettigede krav.

Det vil interessere å få vite hvilke videnskapsmenn fondets styre spesielt vil tilgodese, for det hele kan jo ikke være så svevende, at man ikke vet hvem det er som skal ha disse penger. La oss få vite hvem det er som skal understøttes, og hvorfor!

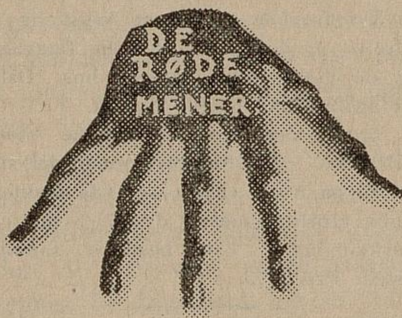
Når en slik bevilgning gis på det nuværende tidspunkt, må man dessuten gå ut fra, at det dreier sig om videnskapsmenn som er flyttet fra Tyskland. De fleste av disse er flyktet da de fant det fornuftigst å bringe sig selv i sikkerhet i tide. Hvorledes lar det sig da forene med formålet for Nansenfondet å utdele bidrag til videnskapsmenn som med sin virksomhet har undergravet samfundsordenen i en oss vennligsinnet stat?

Finnes der noen tidligere presedens for styrets beslutning? Blev der f. eks. på samme måte bevilget midler da der under den bolsjevikiske revolusjon flyktet i hundrevis av videnskapsmenn fra Russland?

At medlemmer av Nansenfondets styre har personlige sympatier for enkelte av disse folk, lar sig menneskelig sett forklare, men det vilde da vært mer tiltalende om de skaffet de nødvendige midler selv eller ad privat vei, istedenfor å benytte sin bevilgningsmyndighet i Nansenfondet som et middel til å gi uttrykk for disse sine sympatier.

Stavanger 8. mai 1934.

Gulbrand Lunde,
Direktør for Hermetikkindustriens Laboratorium.

Terror er Sovjet-maktens grunnvold, sier Brielobordoff.

Og Lasovsky sier: Vi skal gjennemføre en organisert terror. Om du ser en borger flykte tiltross for vår organisasjons vaktsomhet så fang ham og drep ham med dine egne hender. Om du ser en revolusjonær høiresosialist eller en forræder av hvad slags det enn må være, som søker å gjemme sig unda, så drep også denne.

Sinovjeff har sagt: Vi må ha ledere som i hensynet til borgerklassen ikke kjenner noe annet enn hat til alt, ledere som organiserer og forbereder proletariatet til en uforsonlig kamp, — ledere som ikke rygger tilbake for de mest voldsomme midler mot dem som står oss i veien.

N S

Lille blad med solens farve,
budet med de nye ord,
du skal pløie, du skal harve,
du skal snu den kolde jord,
snu den op mot lys og varme,
du skal være dugg og regn,
du skal klæ den golde arme
ur, med ungt og frodig hegn.

Du skal eie solens hete,
ikke bare farvens gull,
du skal så den gylne hvete
overalt i Norges muld.
Du skal rykke op med roten
ugress, hvor du ser det gror,
jevne veien til for foten,
som skal sette nye spor.

Alle vi som viljen eier,
vi skal føre budet frem.
Vi skal rydde nye veier
frem til Norges tusen hjem.
Egennyttig knyttet neve
skal vi se å løse på.
Felles nyttig må vi leve
det er veien vi skal gå.

C. S.

Men har vi da frihet?

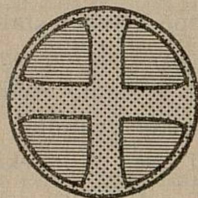
En N S-mann skriver følgende i T. T.s onsdagsnummer:

H. Mannen i tønnen. — De mener øiensynlig for fullt alvor at det frihetsbegrep som idag er gjeldende i vårt samfund, alles frihet m o t alle, er selve FRIHETEN. De, og mange med Dem, kan ikke tenke Dem at der eksisterer en høiere frihet, alles frihet m e d alle, der man ofrer enkelte av sine personlige friheter på fellesskapets alter, og føler sig lykkeligere ved det. Allikevel blir dette fremtidens frihetsbegrep i den solidariske stat.

Grunnen til at så mange ikke opfatter at det som de idag kaller frihet, slett ikke inneholder det de tror, kommer av at de aldri har tenkt til bunns i saken. La oss tenke på vår frihet idag. Vi har frihet til å stemme inn på stortinget de mennene vi vil, men det er små klikker av partistyrer som bestemmer både mennene og hvordan de skal stemme. Der er frihet for alle til å søke arbeide hvis de bare står i arbeidsmonopolet. Der er frihet for alle begavelser til å nå til topps i vår administrasjon hvis de tilhører det partiet som deler ut toppstillingene (kfr. protokollkomiteen!). Der er frihet for alle til å la ungene sine få skoleutdannelse, hvis ungene innretter sig på å være i nivå med sinkene i klassen. Der er frihet for alle til å betale lisens til kringkastingen, hvis de bare fraskriver sig enhver rett til å få noen innflytelse på det de skal få for pengene. Der er frihet for de røde å bruke en hel kostbar dag av den samme kringkastings program til ren agitasjon mot det bestående samfund, mens det ofte er meget vanskelig for nasjonalsinnede å komme til orde. Der er frihet til å gå klædt som De vil, men De kan efter det nye lovutkast bli arrestert i Deres eget hjem hvis de bærer en bestemt slags skjorte eller slips. Der er frihet for den dyktige til å få de stillingene han vil ha, hvis han kjenner dem som deler ut stillingene. Der er praktisk talt ubegrenset frihet for alle nedbrytende krefter til i ord og handling å svekke det samfund vi lever i, mens der i vesentlige deler av Oslo ikke lenger finnes en lokalinnehaver som føler sig fri nok til å torde åpne sitt lokale for organisasjoner som vil ta kampen op mot den røde terror.

Dette er noen eksempler i farten. Tenk videre selv over den frihet De har, og De vil med forbauselse merke at både grunnlovens paragraf hundre og andre vakre paragrafer vedrørende frihet for en vesentlig del er ord og ikke virkelighet. Mot all denne frihetssvindel vil da den nye tid som Nasjonal Samling representerer, sette den nye frihet, brorskapets frihet.

N.S.-mann.

Av Nasjonal Samlings program, punktene 27, 28, 29 og 30:

Forsvaret styrkes, særlig sjø- og luftforsvaret. Hær, flåte og luftvern organiseres til sterkt samarbeid.

Utenrikstjenesten gjøres praktisk og effektiv. Det stakes op klare linjer for en *målbevisst nasjonal handels- og utenrikspolitikk.*

Handelspolitikken skal især arbeide for å skaffe folkehusholdet fast grunn og for å holde oppe utførsel og skibsfart. Varer som kan frembringes forsvarlig og tilstrekkelig innenlands, skal ikke hentes utenfor. Utenom denne selvberging arbeides for øket varebytte med andre land, om nødvendig på grunnlag av gjensidighet. Norske tiltak i fremmede land skal ha aktiv og målbevisst politisk støtte. Norges interesser i polarstrøkene hevdes våkent og sterkt.

Utenrikspolitikken skal søke tilknytning til rase-, kultur- og interessebeslektede folk verden over for særlig på denne fellesgrunn å gjøre vår innsats i folkenes verdensfellesskap.

Sannhet og frihet.

«I skal kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre eder fri!» (Joh. 8, 32.)

Der er vel ikke mange ord, som er blitt mere misbrukt enn ordene sannhet og frihet. Men på den annen side rummer disse — rett forstått — umistelige verdier både for samfundet og for den enkelte, ja de danner egentlig grunnvollen for allt liv og allt arbeide, som er efter Guds vilje og til hans ære.

Sannheten er ingen død teori, som kan være enten slik eller anderledes.

Sannheten er en levende kjensgjerning — den er den tro, vi lever på.

Sannheten er den fulle åpenbarelse av tingenes egentlige vesen og kan ikke svinge mellem de enkelte menneskers personlige lyst eller skjønn.

En kunde innbilde sig, at ilden ikke brenner, men stikker du din hånd inn i varmen, vil du snart bli overbevist om, at *du* er ikke sannhetens herre, men *den* er din herre.

Å, der er mange, som går skadet gjennem livet, fordi de ikke lærte den virkelige sannhet å kjenne. Den absolutte sannhet finnes i Gud og i hans åpenbaring der hvor den får utfolde sig og beherske timelighetens levekår.

Og hvor sannheten ikke hersker, der hersker løgnen, selv om man vil forsøke å pynte på forholdet med andre navne.

Vår frelser har sagt: «Jeg *er sannheten*» — som han er veien og livet.

Vi duer intet i oss selv, bundet som vi av naturen er i synd — det er sannheten om oss. Guds kjærlighet og kraft står åpen for alle som vil komme til ham. Det er sannheten om Gud. Blir denne sannhet virkelighet i oss, da skal sannheten gjøre oss *fri*, sier Herren.

Den rette frihet er ikke å gjøre hvad man selv lyster, men å begrense sin egen frihet efter de ideelle og etiske krav, som sannheten stiller til oss.

Dette gjelder både i statens styre og i hvert enkelt menneskeliv.

Hvor sannheten krenkes, slår friheten over i tøilesløshet, den enkelte albuer sig frem på de andres bekostning, og både guddommelig og menneskelig autoritet trampes under føtter. Det gjelder å demme op mot denne utvikling, før det blir forsent.

Må «frihetsdagen» 17. mai være en alvorsfull maning til det norske folk — til å besinne sig på, hvad sannhet og frihet virkelig vil si og gjøre oss villige til å gå inn under de høie krav og til å yde de personlige ofre, som gudsfrygt og fedrelandskjærlighet krever av norske kvinner og menn.

Med Gud — for fedrelandet! La oss samle oss i alvor under det rop — det skal gi gjenklang i manges sind, ikke minst blandt ungdommen, både i by og bygd.

Kjeld Stub.

Våre kvinner arbeider.

På Nasjonal Samlings vellykkede kvinnemøte i Håndverkeren i Oslo forelå der en brosjyre som bestod av en samling utdrag av artikler og foredrag av N S kvinner.

Brosjyren som koster 0.50 kr. kan nu fåes på Oslokontoret og bør ha interesse landet utover, som spredningsmiddel av oplysning for alle norske kvinner. Den har følgende innlegg:

1. «Hvordan kommunistene fanger barnesjeler». — Trekk fra deres tidligere virksomhet i utlandet, av Karo Espeseth.
2. «Norske kvinne, vær på vakt», av Kathrine Holter.
3. «Litt om Quisling», — av Øyvor Hansson.
4. «Den politiske kooperasjonen og husmødrene», av en husmor.
5. «Om bolignøden», av Walborg Eriksen.
6. Kvinnen i «Nasjonal Samlings Norge», av K. H.

VÅRT BLAD HAR HATT EN STRÅLENDE START.

Allerede de første måneder gir praktisk talt økonomisk balanse

Mange syntes kanskje at vi la vårt blad beskjedent an, da det kom. Vi gjorde det med vilje. Vår aksjekapital, som ganske visst blev betydelig overtegnet, var i virkeligheten ikke større enn at vi måtte undgå alle eksperimenter. La bladet vokse organisk frem, var vårt utgangspunkt. Allerede de første månedenes drift viser at vår fremgangslinje var riktig. Vi oplever det formodentlig enestående i norsk pressehistorie at alle de mange startomkostningene kan betraktes som praktisk talt avskrevet. Efter etpar måneders drift sitter vi med nesten hele aksjekapitalen urørt, og vi har dessuten opfylt våre moralske forpliktelser overfor dem som hadde betalt abonnement på det gamle «N S» og som efter ønske har fått bladet gratis i den tiden de hadde krav på.

Naturligvis kan vårt blad få påkjenninger som vi i øieblikket ikke kan regne med. Men hvis opslutningen om «N S» fortsetter som nu, vil vi snart kunne gjøre bladet både bedre og rikholdigere. Ennu er det på langt nær noe ideal. Slutt altså op om «N S»! Skaff nye abonnenter. Sørg for annonser! Det kommer hele vår bevegelse til gode at vi har et godt blad. Allerede nu har det betydd adskillig for oss at vi hadde vårt eget presseorgan. Flere andre N S-blad er på trappene. Vi vil be om at Dere alltid holder Dere i kontakt med pressesjefen når Dere går i gang med slike planer, slik at vi kan arbeide på en sluttet front.

Når vårt økonomiske resultat er så bra, skyldes det først og fremst den offervilje som er lagt for dagen. Vårt lille foretagende er et bevis på at NS-ånden virkelig betyr noe i det praktiske liv, det gir vidnesbyrdet om at vi er på rett vei når vi mener at vår ånd bør lede hele vårt norske samfund. Først da kan det vinne frem til lykkeligere forhold for alle.

Enda er vi langt, svært langt, fra målet med vårt blad. Men Dere ser altså at det nytter. La det gode resultat bli en spore til fortsatt og øket arbeide for vårt blad, kampfeller i N S!

PRESSESJEFEN.

Gå i Stortinget.

Jeg vil få anbefale medlemmer såvelsom ikke-medlemmer å høre på forhandlingene i Stortinget. De vil da forstå hvorfor N S er skapt og hvorfor N S må seire.

H. W.

Nye abonnenter

som innbetaler kontingent for et halvt år fra 1. juli d. a. får avisen gratis tilsendt resten av inneværende kvartal.

Klassekampen avskaffes i Schweiz.

Og det socialdemokratiske parti sprenges.

I de siste måneder har det vært sterk spenning mellem det sosial-demokratiske partis ledelse og de store fagforbund i Schweiz. På jernbaneforbundets nu avholdte kongress blev dette motsetningsforhold gitt luft så offentligheten har fått kjennskap til den kursendring som har funnet sted i den schweiziske arbeiderbevegelse i den siste tid. Innlederen på kongressen, professor Marbach, Bern, som for en tid siden la ned sine hverv i det sosialdemokratiske parti og fratrådte sine offentlige stillinger, trådte frem på kongressen med et program som gikk ut på, at fagorganisasjonen skal forlate klassekampen og at de marxistiske dogmer erstattes med det nye begrep: arbeidet felles for alle, og samarbeide med mellemklassen og bønderne. De halvkommunistiske strømninger i arbeiderpartiet, den antireligiøse agitasjon og fedrelandsløsheten skal bekjempes. Professoren har fått veldig tilslutning.

Store deler av fagorganisasjonen har erklært sig enig i denne nyorientering. Den betyr det første skritt i retning av en stenderstat eller korporativ arbeidsstat. Blandt arbeiderne er det også sterk stemning for styrkelse av forsvaret og en solidarisering av nasjonen på annen måte.

Skal De ha kontordame?

Til N S redaksjon!

Da en av våre skattede menn i N S-bevegelsen er blitt boikottet av marxistene så hans forretning må innstille, tillater jeg mig å gjøre opmerksom på at hans frue nu vil søke sig kontorpost, og henstiller til N S-medlemmer i tilfelle de søker en kontordame å la henne komme i betraktning. Hun er øvet på kontor og fra forretning gjennem mange år. Navn og adresse fåes ved henvendelse til N S redaksjon, Prinsensgt. 7 — telefon 11 730.

H.

Er fraser og halve tiltak oss nok?

I anledning Norges hundreårsfest i 1914, skrev Hans E. Kinck en artikkel sterkt preget av de uroskyer som jog over Europas himmel; det blev fra hans side en manende appell til vakthold om Norges selvstendighet, idet han i sitt folks evne og vilje til forsvar så det neste skritt mot selvstendigheten.

Hans vektige ord har ennu idag sitt bud til alle landsmenn. Vi gjengir nedenfor etpar avsnitt:

— — —

Et sekel er lite i et folks liv. Og det vet ikke stort foran sig. Det vet ikke annet om det, enn at det er sin egen kraft det alene får bygge på. Ti folkestammers gang mot fremtiden er uutgrunnelig, — er som gåtefulle dyrefar i sneen. — 1814! 1905! Man har bragt noen formalia i orden. Det er vistnok bra det som er gjort. Men i virkeligheten er det dog bare et skjøte på teigen som er ordnet. Der er reist merkestener, og kross er hugget i berg. Det vesentlige og det vanskelige står tilbake, nemlig det som er innenfor og mer enn på papiret: frihetens innhold, selve selvstendigheten. Den er nemlig ikke fraser og resolusjon og folkemøte.

Folket er idag ut over frasernes barneår. Stunden er inne til noget mer: Vil man ofre? Eller går vi atter bare inn til et nytt sekel i fraser og halve tiltak?

Der ligger en stygg kremmerdjevel gjemt etsteds i et lag i den norske folkesjel. Den hører også med til stammens karaktertrekk. I sagatiden var det den som drev folkets skalder rundt med salgbare lovkvad til rike, fremmede konger, — lik renessansens hyrede penneknegt. Denne kremmer-djevel akkorderer, den pruter av. Men vi har også oplevet hvorledes hele det lag plutselig en solskinsmorgen sattes under vann, og impulsen, offerlysten fløt op, svevet fri over vandene. Enn om dette års 17. mai var en slik selvforglemmende morgen? Kanskje blev ikke da folkestammens dyrefar i fremtiden så uransakelige allikevel.

Orden i gata, hr. politimester

«Tidens Tegn» fortjener takk fordi den tok tilorde mot den terror som er iferd med å utvikle sig i vår by. I årevis har man fått lov å ophisse mengden til klassekamp og klassehat og 1. mai lød Internationalen i Norsk Rikskringkasting. Men når en nasjonal bevegelse går over landet, basert på solidaritet og samfølelse med alle nordmenn, da skal denne bevegelses tilhengere forfølges, stenes og utsettes for terror fordi de har den frekkhet å avholde offentlige møter.

Når kommunistene og Arbeiderpartiets folk i skjønn forening ophisser mengden til overfall på denne bevegelses aktive medlemmer, så skulde man ihvertfall tro at politiet vilde sørge for en viss orden i gata. Men hvad blir man vidne til? Jo, byens politimester avgir efter de ondartede og brutale overfall som fant sted sist torsdag, en erklæring til N. H. & S. T. som nærmest går ut på at i betragtning av «de vårvisse optøier i byens utkanter» i tidligere år, så synes politimesteren det slett ikke er så merkverdig at vi nu mens løvet spretter og det begynner å grønnes, får litt frisk stenkasting og pøbeloptøier 10 meter fra Oslos hovedpolitistasjon.

Men hvorfor griper politimennene ikke inn? Jo, fordi den enkelte politimann vet at han får sig en skrape hvis han optrer med hård hånd fra begynnelsen av. Det skal først kastes litt sten og knuses litt ruter før han trekker køllen. «Køllen er limt fast», uttalte en politimann forleden. «Hadde vi hatt den gamle Gulla (Grundt) så hadde det vært noe annet,» uttalte en annen av de utmerkede politifolk. Politimesteren burde sørge for at der stod en viss respekt av politiet.

Man har det så travelt med å snakke om den frihet vi har idag. Men hvad slags frihet er det? Jo, en utstrakt frihet for de samfundsnedbrytende krefter til ustraffet å øve terror og vold. Medlemmer av Nasjonal Samling som tidligere har vært kommunister eller tilhørt Arbeiderpartiet, blir utsatt for de mest rå trusler fra arbeiderpartiets folk.

Når så stenkastingen en vakker dag blir til virkelighet som ved Gjestestova forrige torsdag, da er det forstemmende å se de enkelte avisers referater. At Arbeiderbladet som vanlig betragter det som provokasjon at N S holder møter, er jo intet nytt. På det hold har man en ganske særegen opfatning av ytringsfriheten, når det er tale om annet enn marxistisk propaganda. At Dagbladet serverer følgende overskrift fra stenkastingen: «Nazi og moskoviter leker indianer og hvit i Oslo ved natt,» er jo heller ikke å forbauses over. Ti Dagbladet lever jo for en vesentlig del på denslags journalistikk. Men at også Aftenposten slår følge og ikke rigtig vet hvem som skal ha skylden for spetaklene, N S eller de som kastet stenen eller opfordret til å kaste den, det har satt Aftenposten i et meget lite tiltalende lys. Det er det Aftenposten kaller å referere «begivenheterne mere nøkternt enn andre blad.»

Det N S forlanger er møtefred, ytringsfrihet og rett for dets tilhengere til å ferdes i byens gater uten å bli forulempet. Politiet får sørge for orden i gaten, men da må ikke politimesteren av redsel for de røde og hvad de kan servere av krasse uttrykk genere sig for å gripe inn med hård hånd fra første øieblikk.

J. R.

Den feige.

Var det en feiging du kalte mig
nyss?
Tenk på min stilling, familie og
penge!
Du kan jo være så modig du vil.
Jeg, jeg holder mig borte så lenge.

Landet, det hele får sørge for sig:
jeg har å passe mitt eget stell,
og hvis jeg tror der er fare påferde,
stenger jeg døren hver eneste kveld.

Jordisk er da vår streben, vårt mål!
Du, som tror på velferd for alle
er jo den tosk, som du alltid var:
Jeg hytter mitt skind, men du kan
jo falle.

Men seirer du, og landet med dig,
så vet du, jeg var jo med på en
måte,
og da vil jeg følge i seierens spor
selv om det nu er tryggest å skåte.

Laura Kaurin.

Er også vårt skyttervesen marxistisk infisert?

Foranlediget ved den avvisende holdning som et av landets lokale skytterlag har inntatt overfor leidangslaget på stedet, har jeg funnet å burde gå vedkommende skytterlags forsvarsmessige innstilling nærmere efter i sømmene.

Resultat: Hvis det fins noen sådan innstilling i det hele tatt, er den ihvertfall temmelig ullen.

Gang på gång har laget omhyggelig undgått å ta standpunkt til det spørsmål som ligger tilgrunn for hele bevegelsens eksistens, nemlig landets forsvar.

Forsvarsbegeistret ungdom som melder sig inn i skytterlaget vasser omkring i all ullen og skjønner ikke hvorfor de blir tiet ihjel hver gang de slumper til å bringe samtalen inn på forsvar, militærvesen og feltmessige skytninger. Her hvor de nettop ventet for en gangs skyld å finne støtte for sine nasjonale meninger! At alle slike begreper er «tabu» der i gården, lærer de desverre altfor snart, og resultatet er frafall nettop blandt de medlemmer som skulde tilføre bevegelsen nytt, friskt blod.

Saken er bare så altfor enkel: Laget teller blandt sine medlemmer flere kommunister, som ikke *vil* arbeide for forsvaret, og resten, som i og for sig er bra karer, *tør* ikke av frykt for at de røde skal bli nødt til å melde sig ut. De velger derfor å være gode busser og stå side om side og skyte, tilsynelatende i skjønn kollegialitet, men i røyndi på forskjellige premisser, den ene for å dyktiggjøre sig for fedrelandets forsvar, den annen for «proletariatets diktatur» med dets følgesvenner, brodermord og landets underkastelse under asiatiske folkeslag. At en av de første til å løpe til stedets Moskva-organ og referere den lokale leidangsbevegelses stiftelse som «facistkorps» var en av skytterlagets medlemmer, visstnok sogar styremedlem, forundrer en derfor heller ikke. Det ligger helt i planet.

Dette er galt nok i og for sig. Men verre er det at det visstnok ikke er noe lokalt fenomen. Man

(Forts. side 8.)

P. Soelbergs trykk., Akersgt. 7, Oslo.

Nytt kart.

Finnland utvides på Norges bekostning.

Hr. redaktør.

Mange kontorer får i disse dager besøk av forhandlere som byr frem til salgs et nytt veggkart over Europa. Dette kart skal være beregnet på kontorbruk og fremholdes som tidsmessig, særlig hvad de nye landegrenser og påskriften angår. Jeg har sett at kartet allerede har fått adskillig utbredelse og vil derfor gjøre eventuelle kjøpere av kart opmerksom på at hvad vår egen landegrense angår så er kartet så unøiaktig at det innlemmer i Finnland hele området mellem Pasvikelven og Grense-Jakobselv. Et tilfelle av unøiaktighet som vel ikke virker videre tiltalende på norske kjøpere. Kartet er merket: Intergeographia. J. S. J. 32 og skal, efter hvad det oplyses i en herværende forretning, skrive sig fra J. S. Jensens Kartografiske Anstalt i Kjøbenhavn.

X.

Stort friluftsstevne

avholdes på Tanum 2. pinsedag. Avmarsj fra Torvet i Sandvika kl. 12.

Talere: QUISLING, KJELD STUB, m. fl.

Idrettsavdeling og annen underholdning.

Møt frem!

ARRANGØR N. U. F. i BÆRUM

Psykoanalysen og N S

(Forts. fra side 3.)

net er årsaken til nevroser. En moralsk kristen ungdomsbok som nylig blev utgitt har gjort mer skade enn alle pornografiske bøker tilsammen. Det er alltid vanskelig å diskutere med prester, de føler sig forpliktet til å hevde visse kirkelige tradisjoner, mens vi andre kan se helt individuelt på tingene.»

II.

Hr. Fein sier at jeg har lært «antisemitisme» i Tyskland. Jeg godtar ikke ordet «antisemitisme», for det dekker ikke helt det jeg mener, men jeg skal villig si at jeg i Tyskland på nært hold har fått opleve jødenes kulturelle erobringsmetoder og nødig vilde se mitt fedreland utsatt for dem. I de store Berlin-avisene kunde man komme både med universitetsgrad, med amerikansk avishøiskolevidnesbyrd og med praksis, og allikevel bli forbigått av en nybegynner som ikke hadde annet dokument å vise frem enn anbefaling fra en synagogeforstander. På den måten blev den tyske pressen jødisk, og på den måten fikk jødiske bevegelser, f. eks. psykoanalysen, en mektig presse. Noe lignende hadde jeg anledning til å se i praksis ved Berlin-universitetet, mens mindre fete universiteter, f. eks. Greifswald, ikke i den grad var utsatt for det.

Noe som man her i Norge ikke vil tenke på, er at det er jødene selv som har skapt den såkalte «antisemitisme». De har ennu idag mesteparten av verdens ledende presse i sin hånd, de er herrer over en stor del av verdens forlagsvirksomhet, og bestemmer hvilke bøker folk skal lese, de dominerte, før den tyske nasjonale revolusjon, hele verdens filmliv, de førte sine metoder inn i alt kulturliv, de var en liten, men sluttet og besluttsom flokk som hadde utvalgt sitt område, og her var de tilstrekkelig mange til å ta makten. I Tyskland hadde de dessuten så mange å avse at de fikk et vesentlig herredømme også over rettsvesenet. Nesten hele den propaganda som nu drives mot Tyskland, er satt i scene av jøder, og jeg fikk et rystende og uforglemmelig inntrykk av hvor mektig dette instrument er, da jeg nylig hadde en lang samtale med den jødiske forlagspropagandaleder i Amsterdam, hvorfra Norden skal erobres for jødisk litteratur under navn av tysk emigrantlitteratur. At dette er riktig, har jeg beviser for som det vil føre for langt å ta frem her nu, men det er uomstøtelige kjensgjerninger, og vil hr. Fein ha dem på trykk, er jeg villig til det. Jeg vil også be nøkterne lesere se filmen «Den store Rotschild» som nu opføres ut over landet. Noe annet bevis på jødepropagandaens makt og smartness behøves ikke. Praktisk talt alle historiske kjensgjerninger i filmen er forfalsket, der forekommer tyske antisemitiske statsmenn som aldri har eksistert, og Rotschilds store kup efter slaget ved Waterloo, som i virkeligheten var en hensynsløs og samfundsfiendtlig manøvre, blir i filmen en patriotisk handling av høieste verd.

Det er alt dette bedrag, hele dette klebrige nett av svindel som vi mennesker av nordisk rase er så hjelpeløse mot, det er først og fremst det som gjør mange av oss til det som hr. Fein kaller «antisemitter».

Eyvind Mehle.

Er vårt skyttervesen marxistisk?

(Forts. fra side 6.)

får det bestemteste inntrykk av at denne vinstrelinas kjerringmentalitet gjennemsyrer skyttervesenet fra øverst til nederst. For all del, ta endelig ikke standpunkt! Vi kan miste medlemmer! (Særlig de dyrebare bolsjeviker.)

Man kunde føle sig fristet til å stille endel nærgående spørsmål:

1. Skal medlemmene ved inntredelsen i et skytterlag forplikte sig til å arbeide for landets forsvar, eller skal de ikke?
2. I bekreftende fall: Blir denne bestemmelse nøie overholdt overalt, at medlemmene ved sin underskrift skal forplikte sig til å virke i forsvarsmessig leid?
3. I benektende fall: Er skyttervesenets ledelse opmerksom på forutsetningene for at Staten yder bevegelsen sitt årlige bidrag?
4. Er den videre opmerksom på at kommunistene og socialistene har programforpliktet sig til generalstreik og militærnektelse i tilfelle av krig?
5. I tilfelle av at linjen i disse spørsmål opfattes: Akter skyttervesenets ledelse å foreta sig noe for å rydde op i råttenskapen?

Jeg er redd for at jeg ikke vilde få tilfretsstillende svar.

G. L.

Jordspørsmålet

I et par artikler i Nasjonal Samling er «Småbruker» kommet inn på jordspørsmålet. At spørsmålet er av den aller største betydning og at det bør løses så fort som mulig må man være enig i. Men selv om veien om bureisning ikke går så fort, er jeg av mange grunner sikker på at det er den eneste mulige.

«Småbrukers forslag om å dele op en del større gårder, betyr en stor fare. Opdelingen er i Norge allerede gått svært langt, kanskje for langt. Skulde det virkelig hjelpe noe måtte man gå til en almindelig opdeling. Noen få bruk i hver bygd vil monne så lite. I alt har vi bare 5000 bruk over 200 mål her i landet.

At «Småbruker» er inne på denne tanke om opdeling av brukene er ikke så rart, for så vidt jeg kan forstå bor han i nærheten av Oslo. Der er mer enn noe annet sted betingelsene for småbruksbedrift til stede. Hvor avsettningsforholdene er gunstige og den personlige dyktighet stor, kan jordbrukeren drive intensivt og klare sig med lite jord. Men i store deler av landet er disse betingelser ikke tilstede.

Dertil vil disse opdelte bruk bli for dyre. Jorden må betales og hus bygges. Den plan med Sten på Ringerike som blir nevnt vilde utvilsomt blitt alt for dyr og har forøvrig en hel del mangler.

Brukene må ikke bli for små. I Danmark som det blir henvist til er det på 80—100 mål og ennu er det for brukerne der ofte vanskelig å klare sig, selv før de siste vanskelige år. Skal man lage nye bruk må de gjøres så store at familien kan få utnyttet sin hele arbeidskraft der. Rundt gode markeder kan man nok ved intensiv drift klare sig med små bruk, men de aller fleste steder i landet er avsetningsforholdene og de personlige egenskaper ikke tilstede for intensiv småbruksdrift. Skal man imidlertid klare sig selv på en drift som er over gjennemsnittet for norske gårder, kan arealet ikke være så ganske lite.

F. D. L.
